

"La pregària per la pau no és una formalitat"

Dv, 17/02/2017 per Papa Francesc
[Les homilies del papa Francesc](#)

Homilia del papa Francesc a la casa de Santa Marta. *Dijous 16 de febrer de 2017*

El colom, l'arc de Sant Martí, l'aliança. El papa Francesc s'ha centrat en aquests tres punts, tres imatges presents en la primera lectura, preses del llibre del Gènesi, a on s'explica que Noé allibera el colom després del diluvi. Aquest colom que torna amb la branca d'olivera, és "el signe que Déu volia després del diluvi: pau, que tots els homes estiguessin en pau". "El colom i l'arc de Sant Martí -ha observar el Papa- són fràgils". "L'arc de Sant Martí -ha afegit- és bonic després de la tempesta, però després ve un núvol, i desapareix". També el colom, ha continuat, és fràgil. El Papa recorda quan fa dos anys, a l'Àngelus de diumenge, una gavina va matar els dos coloms que dos nens junts havien alliberat des de la finestra del Palau Apostòlic.

La gent mor per les guerres volgudes pels poderosos i pels traficants d'armes

"L'aliança que Déu fa és forta -ha comentat- però com nosaltres la rebem, com l'acceptem és amb feblesa, certament. Déu fa la pau amb nosaltres però no és fàcil mantenir la pau ". "És un treball de cada dia -ha continuat- perquè dins nostre hi ha encara aquella llavor, aquell pecat original, l'esperit de Caín que per enveja, gelosia, cobdícia i voler dominar, fa la guerra". Francesc així a fet observar que, parlant de l'aliança entre Déu i els homes, es fa referència a la "sang": "De la vostra sang -es llegeix en la primera lectura- jo en demanaré compte; en demanaré compte a tot ésser vivent en demanaré compte de la vida de l'home a l'home, a cada un del seu germà". Nosaltres per tant ha continuat el Papa, "som guardians dels germans i quan hi ha vessament de sang hi ha pecat i Déu ens en demanarà compte":

"Avui en el món hi ha vessament de sang. Avui dia el món està en guerra. Molts germans i germanes moren, fins i tot innocents, perquè els grans, els poderosos, volen un tros de terra, volen una mica més de poder o volen fer una mica més de guanys amb el tràfic d'armes. I la Paraula del Senyor és clara: 'De la sang vostra, o sigui de la vostra vida, jo en demanaré compte; en demanaré compte a tot ésser vivent, i en demanaré compte de la vida de l'home a l'home, a cadascú del seu germà'. També a nosaltres, sembla d'estar en pau, a qui, el Senyor demanarà compte de la sang dels nostres germans i germanes que pateixen de guerra".

Custodiar la pau, la declaració de guerra comença en cada un de nosaltres

"Com custodio jo el colom?", es pregunta, per tant, Francesc, "Què faig perquè l'arc de Sant Martí sigui sempre una guia? Què faig perquè no hi hagi més vessament de sang en el món?". Tots nosaltres, ha reiterat, "estem involucrats en això". La pregària per la pau "no és una formalitat, el treball per la pau no és una formalitat". Ha assenyalat amb amargor que "la guerra comença en el cor de l'home, comença a la casa, a la família, entre amics, i després va més enllà, a tot el món". Què faig jo, ha continuat "quan sento que alguna cosa ve en el meu cor" vol

"destruir la pau?":

"La guerra comença aquí i acaba allà. Les notícies les veiem en els diaris o en els telenotícies... Avui molta gent mor i aquella llavor de guerra que fa l'enveja, la gelosia, la cobdícia en el meu cor, és el mateix -ha crescut, s'ha fet arbre- de la bomba que cau sobre un hospital, sobre una escola i mata els nens. És el mateix. La declaració de guerra comença aquí, en cadascú de nosaltres. Per això la pregunta "Com guardo jo la pau en el meu cor, en el meu interior, en la meua família?". Guardar la pau, no sols guardar-la: fer-la amb les mans, amb els comportaments, tots els dies. I així aconseguirem fer-la en el món sencer".

El record de la fi de la guerra en el record del nen

"La sang de Crist -ha fet evident- és el que fa la pau però no la sang que jo faig amb el meu germà" o "que fan els traficants d'armes i els poderosos de la terra en les grans guerres". Francesc ha explicat amb confiança una anècdota personal sobre la pau, de quan era nen:

"Recordo, va començar a sonar l'alarma dels bombers, després els diaris i en la ciutat... Això es feia per atreure l'atenció sobre un fet o una tragèdia o alguna altra cosa. I de cop vaig sentir la veïna de casa que cridava la meua mare: "Senyora Regina, vine, vine, vine ". I la meua mare va sortir una mica espantada: 'Què ha passat?'. I aquella dona a l'altra banda del jardí li deia: 'S'ha acabat la guerra! i plorava".

Francesc ha recordat l'abraçada de les dues dones, el plor i la joia, perquè la guerra s'havia acabat. "Que el Senyor -ha conclòs- ens doni la gràcia de poder dir: 'S'ha acabat la guerra' i plorant. S'ha acabat la guerra en el meu cor, s'ha acabat la guerra en la meua família, s'ha acabat la guerra en el meu barri, s'ha acabat la guerra en el lloc de treball, s'ha acabat la guerra en el món'. Així es farà més el colom, l'arc de Sant Martí i l'aliança".

Traducció: Pere Prat -Catalunya Religió